raculo ē; illum quem
facultas boni in sua
tuetur ignauia· at· ē securitati
censendum magis
dixerim· securitatē
quam laudem; Se
cundo impuri illius
profluui causa est·
si mens spiritalibus
studiis atque exer
citiis uacua est· nec
disciplinis interio
ris hominis institu
ta· quandā sibi seg
nitię situm per consue
tudinem continui
torporis obduxerit;
·ac tam sordidarum
cogitationū minuti
as non cauendo· ita
illam cordis sublimis
simam puritatem
segniter concupiscit·
ut omnem perfectionis
& castimonię summā
in sola credat exteri
oris hominis castiga
tione consistere;·

cui uis erroris atque so
cordię uitio consequens
euenit· ut non solū
multimoda cogitatio
num purgatio inue
recunde atque procaci
ter secretum mentis
irrumpat· sed & iam
pristinarū omnium
passionū intra eum
seminaria perseuerent;
Quęque iam diu in eius
adytis delitiscunt·
quam uis rigido cor
pus ieiunio castigetur·
Tamen nihilominus
dormientem in lece
brosis fantasmati
bus inquietent· Qui
bus ante legitimi tē
poris cursum· non iā
ex naturę necessita
te· sed adhuc ex frau
de nequitię obscęni
eliciantur humores·
qui non tam inanita
te carnis· quā mentis
circumspectione atq;

Lizenz: CC-BY-NC – St. Gallen, Stiftsbibliothek, Cod. Sang. 575, p. 89 – Johannes Cassianus, Collationes patrum XVII-XXIV (http://www.e-codices.ch/de/csg/0575/89)